

х х
х

Багрець лісів, душі моїй відрада,
~~Хот і шовтія, ніколи не в'ялись.~~
~~Давінокго клена червіньковий лист,~~
І пісенька дівоча, ~~нова садом,~~ ^{ніби звада,}
В дитинстві серцем вивчена колись.

~~Вона із серцем нести кінчик змита,~~
~~Ій до півночі в вереснем дзвеніти~~
~~Як друге приходило, просилося щодня.~~
І підніматись вечором щодня.

В степу криниця. Ковані копита,
І рівна путь гарячого коня.

І щира путь мені не ляже мимо
До неба, серця, бистрої води,
Ми ростемо, змужнілі побратими,
І славим світ, не знаючи біди.

Багрець лісів... Із сином вийшла мати,
~~У неї силу скільки доброти!~~
~~Доглянеш сина, вигартуеш ти.~~

У кого серце мудрістю багате,
Тому глибини всякі перейти.

Земля моя, душі ясна відрада,
Багрець лісів, ~~і червіньковий лист,~~ ^{ніколи не в'ялись!}
І пісенька дівоча, ~~нова садом,~~ ^{ніби звада,}
В дитинстві серцем вивчена колись.